

Globe Art Pointin esityssarjan ensimmäinen esitys vie sitkeällä liikkeellä kulttuurien rajoille

Satu Tuomiston koreografia haastaa tanssijoiden fysiikkaa ja vaatii kovaa kuntoa.

[Maria Säkö](#) 3.10. 10:09

Continuumin tanssijat ovat koko tunnin ajan intensiivisessä liikkeessä. (KUVA: Kalle Kallio)

Continuum / Jatkumo. Espoon kaupunginteatterin Revontulihallissa. Globe Art Pointin esityssarjan ensimmäinen esitys. Koreografi Satu Tuomisto, perkussiot, laulu Adriano Adewale, elektroniikka Otso Lähdeoja, laulu Petra Poutanen-Hurme, tietoteknisesti laajennettu kontrabasso, stomp box, laulu Nathan Riki Thomson. Tanssi Elina Valtonen, Amandine Doat, Fornier Ortiz, Njara Rasolo.

Satu Tuomiston teoksilta on tottunut odottamaan hikisen suorasuokaista, villiä ja kiihottavaa tanssia, josta tuntuu lähtökohtaisesti puuttuvan

luterilainen synnintunto. Silti hänen teoksensa eivät vaikuta flirttailevan sen kanssa, että ne tarkoituksellisesti lainaisivat aistillisuutensa muista kulttuureista.

Tuomiston koreografioimassa *Continuumissa* neljän tanssijan joukko kiertää lavalla soittavaa orkesteria. He antavat musiikin ja halujen viedä. *Continuum* tuntuu sitkeällä liikekielellään kiertävän esimerkiksi tummaihoiseen, valkoihoiseen ja aasialaistaustaiseen esiintyjään liitettyjä oletuksia. Kaikki tanssijat ovat koko tunnin ajan liikkeessä. Ravistelu, toisto, jatkuva koko vartalon läpi käyvä, armottomasti fysiikkaa haastava liike on todella kovaa kuntoa vaativa suoritus.

Musiikki luo tiheän kulttuuristen vaikutteiden verkoston, jossa perinnesoittimet ja elektronisesti laajennettu soundi kohtaavat [Petra Poutanen-Hurmeen](#) ja [Adriano Adewalen](#) laulun. He laulavat sovussa, kilpaa, toistensa päälle. Välillä he kertovat tarinaa, välillä taas rikkovat sitä. Heidän tunne- ja äänikapasiteettinsa repeilee käsittämättömän laajaksi. Tunnin aikana vierailaan ainakin paimentolaisten kylässä, fado-konsertissa ja kuullaan häivähdyksiä supisuomalaisista itkuvirsistä.

Onneksi esitys ei missään vaiheessa jää ihastelemaan energiaansa vaan kuorii kerrokselta erilaisia kulttuurisia vaikutteita, joita musiikki liimaa tanssijoiden pintaan. Esitys ei pelkää näyttää tanssijoita haluavina. Silti teos on katsojalle vaativa, sillä se möyhii asioita huolella ja ajatuksella. Tummat sävyt, riidat ja rajankäynnit elävät koko ajan sitkeän elämäntunnon rinnalla.

Mainos (Teksti jatkuu alla)

Mainos päättyy

Tanssijat ovat niin vahvasti tekijöitä ja oman paikkansa määrittelijöitä, ettei *Continuum* sorru eksotisointiin. *Continuum* lähestyy monta kertaa sitä rajaa, jossa alamme määritellä ihmistä, mutta onnistuu toiston kautta

muuntamaan valmiiksi annettua mielikuvaa joksikin muuksi, jatkuvaksi muutokseksi, joka koko ajan kutoo yhteyksiä perintöön.

Globe Art Point -esityssarjan aloitukseksi teos osui nappiin, sen fyysinen ja emotionaalinen aseistariisuus sysää keskustelua taiteen monimuotoisuudesta eteenpäin.